

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 3. Testimonijs Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum eadem
doctrina corroboratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
Mystica

NVI

128

ei proponatur, sic attestante D. Gregorio lib. 29. Moral. cap. 12. ibi: *Quia etenim latius voluptas iuxta est, letis moribus luxuriam proponit.*

3. Consulto autem omittimus rationem aliam, quae desumitur ex malignitate, & arte, ac impugnatione Dæmonis, immitentis in phantasia orationis tempore representationes turpes, ut inde turpes motus excitentur, qui animam ab ipsa contemplatione auertant: hanc ergo rationem consulto omittimus, quia & si verissima sit, communique Sanctorum Patrum, & Doctorum Catholicorum consensu comprobata, quorum testimonia passim occurrentia modo referre non oportet, eandemque rationem secundo loco assignet Mysticus noster Doctor, inter tres rationes, quas initio illius c. 4. ubi hæc doctrina continetur, proposuerat, tamen de hoc nullus unquam dubitavit, nec id ab aliquo notatum est, sed solum difficultas aliqua esse potuit in prima illa ratione, quam in principio eiusdem capituli assignat IOANNES noster, nosque in principio huius præfiximus, quam proinde dumtaxat elucidandam, & explicandam suscepimus, eiusque legitimum sensum verissimum esse, & ab omni sinistra suspitione omnino liberum optimæque doctrinæ, tam à Theologis, quam à Philosophis communiter receptæ, necnon, & experientiæ omnino conformem esse constat, quod pro eius securitate, & elucidatione satis superque erat: sed pro maiori abundantia, & ut consuetum ordinem seruemus, plura Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum testimonia, in quibus hæc eadem doctrina Venerab. nostri IOANNIS expresse continetur, subiungemus.

§. III.

Testimonijs SS. Patrum, & illustrium Doctorum eadem doctrina corroboratur.

7. ET in primis habemus de hac re illustre, & expressum testimonium in D. Gregorio lib. 10. Moralium c. 8. ubi sic loquitur: *Sæpe contingit, ut ad summam iam mentis spiritus eleuet, sed tamen hanc importunis carotens actionibus impugnet, cumque ad contemplanda caelestia animus ducitur, obiectu actionis illicitæ imaginibus reuerberatur, nam carnis reperit hæc stimulus sauciat, quem extra carnem contemplatio sancta rapiet, celum ergo simul infernum sociatur, cum vnam eandemque mentem, & subleuatio contemplationu illuminat, & impugnat tentationis obscurat, ut & videat intendendo, quod appetat, & succumbendo in cogitatione trahit, quod erubescat. De caelo quippe lux oritur, infernus autem tenebris possidetur, in vno ergo celum infernusque redigitur, cum mens, quæ iam lucem patriæ superna considerat, etiam de carnis bello tenebras occultæ tentationis portat, &c. Idemque docet h. eiusdem operis c. 19. ubi sic in ipso orationis sacrificio importuna se cogitationes ingerunt, quæ hoc rapere, volunt colere vultum, quod in nobis Deo stantes immolamus. Vnde abraham cum ad occasum solis sacrificium offerret, resistens aues pertulit, quas studiosè ne oblatum sacrificium raperent, abegit; sic nos cum in ara nostræ holocaustum Deo offerimus, ab immundis hoc volucris custodiamus, ne maligni spiritus, & per se cogitationes rapiant, quod mens nostra offerre se Domino vultu sperat, &c.*

10.

Id ipsum fatetur ex propria experientia D. Hieronymus in dialogo ad uictoriam Lucif.

Luciferianos, sic inquit: *Creberrimè in oratione mea, aut per porticus de ambulo, aut de fune-
re computo, aut abductus turpi cogitatione etiam que dictu erubescenda sunt, gero, &c.*

Consentit D. Bernardus tractatu de interiori domo ca. 40. sic inquit: *Cum ad cor-
mentum redire volo, desideriorum carnalium turba, & multaeque vitiorum tentationibus suis cogi-
tationem meam dissipant, & intentionem cordis in oratione perturbant, & dum conuertitur ad Deum
post perpetrata vitia studeo, & contra haec eadem vitia, qua perpetravi illum exorare conor, occur-
runt cordi phantasmata peccatorum, qua feci, & mentis meae aciem reueberant, confundunt ani-
mum, & deprecationis meae vocem premunt, ita mala, qua feci cogitationi meae suis imaginibus im-
pressa in ipsa mea oratione me conturbant. Caterum quanto grauiore tumultu cogitationum car-
nalsium premor, tanto ardentius orationi insistere debeo, &c.*

Accedit D. Bonauentura de 5. processu Religion. ca. 5. vbi tale praebet documentum: *Sicut Abraham Deo iubenti sacrificia offerens, descendentes supra ea volucres ad lacerandum,
vel fœdandum solcite abigebat, ita & nos ne aliquando in conuentu Dei appareamus vacui, quan-
do cumque sacrificia ei offerentes bona voluntatis, bona actionis, bona locutionis, sacrae meditationis,
& pia affectionis volucres, ad est, malarum cognitionum, & afflictionum statim abigere debemus, ne
ea nobis dissimulantibus aliquatenus maculent, & Deo ingrata efficiantur, & nobis inefficacia ad
meritum, & spirituales profectum, &c.*

Hoc idem documentum praebet S. Mater nostra THERESIA Mansioni 2. cap. vnico, vbi sermonem instituit de oratione illius Mansionis propria, sic inquit: *Pro-
curemus, quam possumus accuratissime, agere quod in nobis est, & ab animalibus illis venenatis
caueamus: saepe namque nos Dominus à malis cogitationibus & ariditatibus impugnari vexarique
sinit, vt eas à nobis ipsi displicere non possimus.*

Id ipsam adnotauit D. Ioan. Climacus gradu 11. qui est de incorruptibili castita-
te, sic inquit: *Persecutemur, & diligenter metiamur atque obseruemus, qua nobis, dum psallimus
in iudicatis ac suauitas ex fornicationis spiritu, quenem vero ex spiritualibus eoloquijs atque ex eo-
rum virtute & gratia obueniat: noli diueneris tibi ipsi occultus & ignotus esse. Vidi enim quosdam
dum ex animo pro suis charis & dilectis orarent, ex huiusmodi memoria in concupiscentiam prae-
cipitatos, charitatis legem se implere putasse, &c.*

Accedit S. Diadochus Episcopus, cuius opera habentur tom. 5. Veterum Patrum
cap. 88. de perfectione spirituali, sic inquit: *Sic igitur accidit, vt anima honesta, & non
honestae eodem puncto temporis cogitet, sicut homo cuius exemplum supra posuimus, eodem temporis
spatio friget, & tepescit, ex quo enim mens nostra in duplicem cognitionem delapsa est, necesse habet,
vt eodem momento quamuis nolens honesta, & turpia cogitata ferat, & praesertim, qui ad subtili-
tatem discernendi veniunt. Semper enim, vt mens properat aliquid honesti considerare, continuo
subit recordatio mali.*

Confirmatur id ipsum exemplis S. Cathar. Senensis, & S. Brigittae, de quibus refert
Blosius cap. 4. monialis spiritualis, plures motus, & cogitationes inhonestos, & turpes
etiam tempore lacrae communionis, & spiritualium exercitiorum passas fuisse, ex
quibus non paruum dolorem, & molestiam capiebant; ac proinde non in earum de-
meritum, aut culpam, sed potius meritum cedebant, & ideo ipse Deus praedictae S.
Catharinae dolenti, & afflictae dixit: *Cur te ipsam crucias, si tibi molesti sunt, ecce ipse praesens
adsto. Idemque refert ex se ipso Palladius in historia Lausiaca, & in lib. qui Vita Pa-
trum dicitur, plura ad hoc propositum exempla passim reperiuntur.*

Tan-

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
128

14.

Tandem doctrinam hanc in sensu explicato docent plures Theologi, videlicet Ioannes à Iesu Maria tract. 2. de schola orationis dub. 46. Thomas Sanchez lib. de Matrimonio disp. 45. num. 4. ubi ex communi Doctorum sententia, inter occasiones, ex quibus sine culpa nostra oriri solent motus inhonesti, & turpes, numerat occasionem, sic inquit: *Constat inter omnes Doctores, quoties pollutio sequitur prater intentionem ex aliqua causa necessaria, vel conuenienti corpori, vt est cibus, vel potus moderatus, aut animi, vt orare, studere, &c. nullam esse culpam non desistere à causa illa, &c.* Quod idem alij Doctores asserunt, ac denique id ipsum docet, approbans hanc propositionem Mystici nostri Doctores, Magister Basilius Legionensis in Defensorio sæpè citato, propositione 18. & ideo nulla potest rationabilis suspicio suboriri de huius doctrinæ veritate, & feceritate, neque turpis error Illuminatorum potest ex vi huius propositionis Mystico nostro Doctore imputari cum potius, vt demonstratum est, huic errori in hac eadem propositione omninò aduersetur, eundemque in suis libris passim damnet, quatenus frequentissimè rigidam mortificationem internam, & externam, bellumque continuum contra carnem, & sanguinem, efficaciter suadet.

CAPVT XI.

ELVCIDATUR PROPOSITIO VNDECIMA,
Sanctorumque Patrum & illustrium Doctorum
testimonijs corroboratur.

1. **D**EVENIAMVS iam ad vndecimam propositionem, quæ notata fuit in Mystico nostro Doctore, habeturque lib. 2. operis inscripti *Nox Obscura*, c. 16. in principio, ubi sic inquit.

Obscuritas, de qua hoc loco loquitur anima, circa appetitus & potentias sensiuas interius & spirituales (sicuti iam diximus) versatur, qua omnes in Doctrina ista in suo lumine naturali obscuratur: vt hoc lumine repurgato, possint supernaturali lumine illustrari. Appetitus siquidem sensiuus & spirituales consopiti sunt & mortificati, nec valent rem aliquam siue diuinam, siue humanam dulciter degustare, affectus animæ oppressi & coarctati, nec sese mouere aut aliquid rei inuiti possunt imaginatio ligata, nec aliquem discursum aptum formare potest: memoria exstincta: intellectus obtenebratus, & quod hinc sequitur voluntas etiam arida & angustiata, vniuersa potentia euacuata, & super omnia densa quadam & onerosa nube animam premit, qua illam coarctat, & quasi à Deo alienat.

§. I.

Doctrina huius propositionis Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum testimonijs confirmatur.

2. **P**ROPOSITIONEM hanc ideo aliqui difficilem & duram, minusque veram existimauerunt, quia censent animas iustas ad Dei vnionem media oratione, & contra-